

Bank eller muligvis at associere sig med en af de bestaaende Banker, som man kunde formaa til under en særlig Afdeling at oprette et Bankinstitut for Laan til Fiskere, mod at der — jeg forstod den højtærede Minister saaledes — fra Statens Side ydedes et vist Beløb til et Garantifond for disse Laan. Jeg tror, det lader sig lettere gøre. Jeg har nemlig en stærk Tvivl om, hvorvidt det, selv om Staten garanterer Renten af Fiskerkreditforeningsobligationer paa samme Maade, som den tidligere har garanteret Renterne af Husmandskreditforenings Obligationer, desuagtet vil kunne lykkes at faa Pengemarkedet til at overtage disse Obligationer. Jeg er mere tilbøjelig til at tro, at det vilde vise sig nødvendigt, at Staten købte Foreningens Obligationer, og det vilde faktisk med andre Ord sige, at Staten kom til at hæfte helt og holdent for Laanene. Anderledes, noget anderledes i alt Fald, tror jeg, det vilde forholde sig med et Bankinstitut. Jeg anser det ikke for utænkeligt, at man, naar Staten vilde afgive en Garantium, rimeligvis vilde kunne faa en bestaaende Bank til at tage den Op-gave op.

Jeg har imidlertid tænkt mig, at der maaske kunde være en tredje Maade, jeg gerne vilde tillade mig at henstille til nærmere Overvejelse, nemlig om man ikke kunde indrette sig paa samme Maade overfor Vestkystfiskerne, som man har indrettet sig over for Landbruget ved Loven om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger. Det forekommer mig, at der i denne Lov er et Princip, som maatte kunne anvendes over for Fiskerne, naar man vil hjælpe dem til Kapital til bedre Fiskeredskaber. Jeg skønner ikke rettere, end at der er en hel Række Bestemmelser i denne Lov, der kunde gaa saa godt som ordret over i en Lov, som jeg vil foreslaa blev kaldt Lov om Begunstigelser for Laaneforeninger for Fiskere. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa at udvikle denne Tanke nærmere. Jeg ser jo godt, at der i den gældende Lov for landøkonomiske Forskudsforeninger er en Række Bestemmelser, der maatte forandres, naar Loven skulde benyttes for Fiskere, f. Eks. den Bestemmelse, at hvert Laan, der stiftes, skal tilbagebetales senest efter 9 Maaneders Forløb. Det vilde jo ikke kunde lade sig gøre for Fiskernes Vedkommende, uagtet jeg anser det for ganske rimeligt, at man kun har forholdsvis ganske korte Afdragsfrister, fordi det for Øjeblikket nærmest gælder om for Fiskerne at skaffe sig

Midler til Motorer, og disse ville, efter de Erfaringer man har, ret hurtigt kunne tjene sig fri. Jeg vil derfor anse det for rimeligt, at man kunde fastsætte en Afdragstid af mellem 5 og 10 Aar for hele Laanet. Hvis Regeringen mente at kunne gaa ind paa denne Betragtning og gaa ind paa at stille et Beløb til Raadighed for Fiskerne paa samme Maade, som man i sin Tid stillede 5 Millioner til Raadighed for Landbrugerne til landøkonomiske Forskudsforeninger og paa samme Vilkaar, nemlig mod en Rente af 3 pCt., saa tror jeg, at Fiskerne meget vel kunde skaffe ret fyldestgørende Sikkerhed for saadanne Laan, og jeg tror, det vilde tjene Fiskernes Interesser bedst, naar de, paa samme Maade som de landøkonomiske Forskudsforeninger, fik Lov til at styre deres egne Sager. Jeg tror ikke, at det vilde medføre Tab for Statskassen; i alt Fald ikke ud over det lille Rentetab, som Statskassen selvfølgelig faar, ligesom ved de landøkonomiske Forskudsforeninger, naar Staten kun skulde have 3 pCt. i Rente. Jeg skal villig erkende, at Tanken om Laan til Fiskerne ikke er ny, idet der tidligere ved Statens Foranstaltning og ved Ofre fra Statens Side er skaffet Midler, for at Fiskerne kunde anskaffe bedre Redskaber. Vi vide jo alle, at den Tanke har været praktiseret i en lang Aarrække, om end ikke i nogen betydelig Grad. Jeg skal blot minde om, hvad de fleste ærede Medlemmer rimeligvis erindre, at den Maade, hvorpaa Staten hidtil har hjulpet Fiskerne, har været ved at give Laan til den paagældende Kommune med en Forpligtelse for Kommunen til atter at skulle udlane Beløbet til Fiskerne til Anskaffelse af bedre Redskaber, mod at der af Fiskerne eller med andre Ord af den paagældende Kommune paa Fiskernes Vegne tilsvaredes Statskassen et Beløb, der svarede til 6 pCt. af det laante Beløb, hvoraf 3 pCt. Rente af det til enhver Tid skyldige Beløb, og Resten Afdrag. Derved vil Laanet jo være afbetalt i en Tid af mellem 20 og 30 Aar. Imidlertid har denne Metode hidtil haft den Vanskelighed, at Kommunerne have trykket sig ved at overtage den Garanti, der ligger deri, at Kommunen overtager Statslaanet, hæfter for det og atter laaner det ud til Fiskerne.

Det gik i mange Aar meget trent med at faa Kommunerne med paa denne Tankegang, men nu ser jeg til min Overraskelse, at den højtærede Landbrugsminister forleden i sit Foredrag har oplyst, at der i det sidst forløbne Finansaar har været begæret, saa vidt jeg husker,